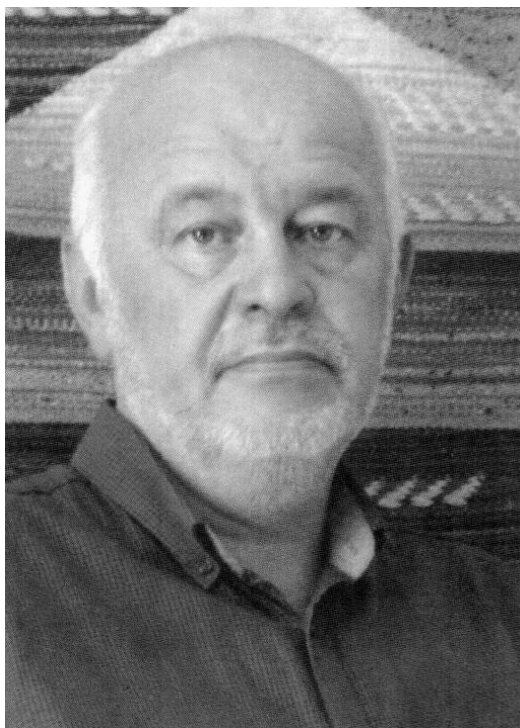

IN MEMORIAM

PROF. DR LJUBOMIR BELEJ

(18. 3. 1962 – 12. 5. 2018)

Dana 12. maja 2018. godine u 56. godini života, posle teške bolesti, preminuo je u Užgorodu Ljubomir Omeljanovič Belej, profesor Užgorodskog nacionalnog univerziteta, istaknuti ukrajinski lingvista, autor brojnih knjiga i naučnih radova.

Posle završene osnovne škole Ljubomir Belej je 1983. godine završio studije ukrajinistike na Filološkom fakultetu Užgorodskog univerziteta, 1986. godine je odbranio kandidatsku disertaciju „Варіантність антропонімівна різних рівнях української мови”, i 1997. godine doktorsku disertaciju ”Українська літературно-художня антропонімія кінця XVIII–XX ст.” Od 1986. godine radio je na Filološkom fakultetu Užgorodskog univerziteta kao predavač, docent i profesor. U jednom mandatu je obavljao dužnost prorektora Užgorodskog nacionalnog

univerziteta. Osnovao je Naučnoistraživački institut ukrajinstike „Mihajlo Moljnar” i kao njegov direktor realizovao je brojne naučne i izdavačke projekte.

Od 1989. godine, kada je Katedra za rusinski jezik i knjiženost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu uspostavila saradnju sa Užgorodskim državnim univerzitetom, naročito sa Filološkim i Istorijskim fakultetom, Ljubomir Belej je bio jedan od naših najaktivnijih užgorodskih saradnika. Učestvovao je na naučnim konferencijama u Novom Sadu. Na Katedri za rusinski jezik i književnost/Odseku za rusinistiku držao je predavanja kao gostujući profesor, objavljivao je radove u rusinskim izdanjima, a poslednji je knjiga „Словѣньскъ >зыкѣ. Родзене и живот мертвого языка”, Нови Сад, 2016.

Profesor Ljubomir Belej je bio član Uređivačkog odbora Годишњака Филозофског факултета у Новом Саду.

Nominovan za prestižnu ukrajinsku nagradu „Ivan Franko”, s velikim šansama da je i dobije, preminuo je ne dočekavši odluku žirija, a nagrada se dodeljuje samo živima. Ipak, dobio je brojna druga priznanja i nagrade, a počast pokojniku je na poseban način iskazana i činom da su njegovi posmrtni ostaci bili izloženi u Sabornom hramu grkokatoličke crkve u Užgorodu, gde nije bilo dovoljno mesta da uđu svi oni koji su došli da se na ovaj način oproste od njega. Na sahrani su bili i njegovi najbliži prijatelji iz Srbije.

O Ljubomiru Beleju kao naučniku svedoče njegovi naučni radovi i priznanja koje je na taj način stekao, a iskrene reči njegovog nekadašnjeg studenta, sada istaknutog ukrajinskog pisca i publiciste Andrija Ljubke, koji često boravi i u Srbiji, govore o Ljubomiru kao čoveku. „Umro je moj dragi profesor. Čovek kojem si želeo biti sličan. Profesor kojeg su cenili a pomalo se i pribojavali – toliko je bio principijelan i uzoran. Lektor od Boga. Hodajuća enciklopedija. Emotivan, simpatičan čovek s dobrim srcem. Suprug i otac divne porodice. Ceo život u poslu, među knjigama, kao srednjovekovni monah, koji živi u biblioteci”.

Kako je istaknuto povodom njegove smrti, Ljubomir Belej je mnogo uradio da njegov univerzitet u provinciji ne bude provincijalan. Na univerzitetu i fakultetu je bio kao neko s druge planete, toliko se razlikovao od svih. Primer principijelnog naučnika koji se bavi istinskom naukom, koga su štampali u celoj Ukrajini i pozivali kao gostujućeg profesora na razne univerzitete.

Profesor Ljubomir Belej je sahranjen u Užgorodu 15. 05. 2018. godine.

Neka mu je večna slava i hvala!

Prof. dr Janko Ramač